

Księga Ezechiela

Rozdział 17

1. Pan skierował do mnie te słowa: 2. Synu człowieczy, zadaj zagadkę i opowiedz przypowieść domowi izraelskiemu. 3. Powiesz: Tak mówi Pan Bóg: Orzeł wielki, o rozłożystych skrzydłach i długich piórach, okryty pstrym upierzeniem, przyleciał nad Liban i zabrał wierzchołek cedru. 4. Ułamał koniec jego pędów, zaniósł do kraju kupieckiego i złożył go w mieście handlowym. 5. Następnie wziął szczep z tego kraju i zasadził na roli urodzajnej, i umieścił go nad obfitymi wodami, i zasadził jak wierzbę, 6. by rósł i stał się bujną winoroślą - choć niskopienną - której pędy zwracały się ku niemu i której korzenie miały być pod nim. I stał się on krzewem winnym, wytworzył gałązki i wypuścił listowie. 7. Ale był inny wielki orzeł, o wielkich skrzydłach i bogatym upierzeniu. A oto ów krzew z ziemi, gdzie był zasadzony, ku niemu zwrócił swe korzenie, ku niemu zwrócił swe gałązki, aby on je nawadniał. 8. A przecież na roli urodzajnej, nad wodami obfitymi był zasadzony, gdzie mógł puszczać gałązki i wydawać owoc, i stać się wspaniałą winoroślą. 9. Powiedz: Tak mówi Pan Bóg: Czy to się uda? Czy nie wyrwie on jego korzeni? Czy nie oberwie jego owoców? I czy nie uschną wszystkie świeże pędy, które wypuści? A nie potrzeba mu ani mocnego ramienia, ani liczego ludu, aby go wyrwać z korzeniami. 10. Oto go zasadzono. - Czy mu się poszczęści? Czy nie uschnie, gdy wschodni wiatr powieje? Uschnie na roli, na której wypuszczał swe pędy. 11. Pan skierował do mnie te słowa: 12. Mów do ludu opornego: Czy nie wiecie, co to oznacza? Powiedz: Oto król babiloński nadciągnął do Jerozolimy, pochwycił jej króla i jej książąt i zaprowadził ich do siebie, do Babilonu. 13. Wziął następnie jednego z potomków królewskich, zawarł z nim przymierze i przysięgą go związał, a co znaczniejszych uprowadził z kraju, 14. aby królestwo było bez znaczenia, tak by więcej już nie powstało, by tak mogło trwać, zachowując warunki przymierza. 15. On jednak zbuntował się przeciw niemu, skierował posłów do Egiptu, aby mu dano koni i liczne oddziały. Czy mu się to powiedzie? Czy ocali się ten, który tak postępuje? Czy ocali się ten, co złamał przymierze? 16. Na moje życie - wyrocznia Pana Boga - w siedzibie tego króla, który go wprowadził na tron, a wobec którego przysięgi nie dochował i złamał warunki przymierza, u niego w Babilonie umrze. 17. Nie wspomże go faraon wielkim wojskiem i licznymi zastępami podczas walki, gdy usypią wały i pobiudują wieże, gdzie zginie mnóstwo ludzi. 18. On odrzucił przysięgę i złamał przymierze, bo rękę swą do tego przyłożył, on to wszystko uczynił. Nie ocali się. 19. Dlatego tak mówi Pan Bóg: Na moje życie! [Skutki] odrzucenia mojej przysięgi i złamania mego przymierza sprowadzę na jego głowę. 20. Zarzucę moją sieć na niego, aby wpadł w mój niewód, i przywiodę go do Babilonu i tam go osądzę za wiarołomstwo popełnione względem Mnie. 21. Wszyscy zaś najlepsi spośród całego jego wojska zginą od miecza, a ci, którzy ocaleją, zostaną rozproszeni na wszystkie wiatry. I poznam, że przemówiłem Ja, Pan. 22. Tak mówi Pan Bóg: Ja także wezmę wierzchołek z wysokiego cedru i zasadzę, z najwyższych jego pędów ułamię gałązkę i zasadzę ją na górze wyniosłej i wysokiej. 23. Na wysokiej górze izraelskiej

ją zasadzę. Ona wypuści gałązki i wyda owoc, i stanie się cedrem wspaniałym. Wszystko ptactwo pod nim zamieszka, wszystkie istoty skrzydlate zamieszkają w cieniu jego gałęzi. **24.** I wszystkie drzewa na polu poznają, że Ja jestem Pan, który poniża drzewo wysokie, który drzewo niskie wywyższa, który sprawia, że drzewo zielone usycha, który zieloność daje drzewu suchemu. Ja, Pan, rzekłem i to uczynię.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.